

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 16.11.2007
COM(2007) 716 végleges

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE

**a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről
szóló, 2003. december 22-i tanácsi kerethatározat 12. cikke alapján**

TARTALOMJEGYZÉK

1.	BEVEZETÉS	3
1.1.	Háttér.....	3
2.	AZ ÉRTÉKELÉS MÓDJA ÉS SZEMPONTJAI.....	3
2.1.	Az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikke (2) bekezdésének b) pontján alapuló kerethatározatok	3
2.2.	Értékelési kritériumok.....	3
3.	ÉRTÉKELÉS	4
4.	Következtetések	8

1. BEVEZETÉS

1.1. Háttér

A gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló, 2003. december 22-i 2004/68/IB tanácsi kerethatározat (a továbbiakban: kerethatározat) 12. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság írásbeli jelentést készít a tagállamok által a kerethatározatnak való megfelelés érdekében intézkedésekről.¹

Az említett cikk (1) bekezdése kötelezi a tagállamokat, hogy meghozzák az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a kerethatározat rendelkezéseinek 2006. január 20-ig megfeleljenek. A (2) bekezdés értelmében a tagállamok ugyanezen időpontig továbbítják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyekkel a kerethatározatból fakadó kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik. Ezen információk és a Bizottságtól kapott írásbeli jelentés alapján a Tanács 2008. január 20-ig értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben feleltek meg a kerethatározat rendelkezéseinek.

E jelentés értékét tehát nagymértékben meghatározzák azok az információk, amelyeket a tagállamok bocsátanak a Bizottság rendelkezésére. 2006. januárjáig mindössze két tagállam (Belgium és Ausztria) értesítette a Bizottságot a kerethatározat végrehajtása érdekében meghozott intézkedésekről. A Bizottság 2006. június 8-án elküldött levél útján emlékeztette a tagállamokat a vonatkozó információk közlésével kapcsolatos kötelezettségükre. 2007. áprilisának végéig a Bizottság három tagállamtól, nevezetesen Görögországtól, Portugáliától és Máltától nem kapott választ.

2. AZ ÉRTÉKELÉS MÓDJA ÉS SZEMPONTJAI

2.1. Az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikke (2) bekezdésének b) pontján alapuló kerethatározatok

E kerethatározat alapja az Európai Unióról szóló szerződés, és különösen annak 29. cikke, 31. cikkének e) pontja és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontja.

A kerethatározatok mint jogi eszközök leginkább az irányelvhez hasonlíthatók². Az elérendő célokat illetően mindkét eszköz kötelező a tagállamokra, de a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra bízják. A kerethatározatoknak azonban nincs közvetlen hatálya, ezért a Bizottság a kerethatározat átültetésének végrehajtása érdekében nem fordulhat az Európai Bírósághoz. Ellenben a kerethatározat értelmezésével vagy alkalmazásával (ideértve az átültetést is) kapcsolatban a tagállamok között felmerülő vitákban határozhat az Európai Bíróság. E jog esetleges gyakorlásának szilárd tényeken kell alapulnia, amelyek megállapításához hozzájárulhat a Bizottság jelentése.

2.2. Értékelési kritériumok

Annak objektív értékelése céljából, hogy az egyes tagállamok teljesen végrehajtottak-e egy bizonyos kerethatározatot, az irányelvekkel kapcsolatban kifejlesztett általános kritériumokat alkalmazzák értelemszerűen a kerethatározatokra is:

---

¹ HL L 13., 2004.1.20., 44. o.

² Az EK-Szerződés 249. cikke.

1. Az elérendő célok végrehajtásának formáját és eszközeit úgy kell megválasztani, hogy az irányelv, céljainak figyelembevételével, hatékonyan érvényesüljön³;
2. Az irányelveket minden tagállam köteles az átláthatóság és a jogbiztonság követelményeit kielégítő módon végrehajtani, és így az irányelv rendelkezéseit kötelező erejű nemzeti jogszabályba átültetni⁴;
3. Az átültetést nem szükséges az irányelv szövegének megfelelő, szó szerinti jogi rendelkezés formájában törvénybe iktatni. Így például a már létező megfelelő nemzeti intézkedések is elegendőek lehetnek, amennyiben az irányelv teljes alkalmazása kellő egyértelműséggel és pontossággal biztosított⁵;
4. Az irányelveket az azokban előírt határidőn belül kell végrehajtani⁶.

E jelentés, ahol csak lehet, a fent ismertetett kritériumokat követi.

3. ÉRTÉKELÉS

A gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia az emberi jogok súlyos megsértésének minősül. E kerethatározat a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelem érdekében a Tanács által már elfogadott, meglévő eszközök kiegészítése céljából született⁷.

A kerethatározat összehangolja a tagállamok jogszabályait a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelem terén. Európai szintű rendelkezésekből álló közös keretet vezet be tehát, melynek célja, hogy foglalkozzon a bűncselekménnyé nyilvánítás, a büntetések és más szankciók, a minősítő körülmények, a joghatóság, a büntető eljárás, valamint a sértettek védelmének és támogatásának kérdésével. A tagállamok jogrendszerei között helyenként nagy eltérések mutatkoznak, és sok esetben a jogi fogalmakat és kifejezéseket nem mindig könnyű összehasonlítani.

Bár az értékelés a kerethatározat minden cikkére hivatkozhat és fog is hivatkozni, ezeket nem feltétlenül lehet egymástól elkülönítve szemlélni. Egy bizonyos cikk vagy a cikk egy részének részleges átültetése, illetve átültetésének hiánya hatással lehet a kapcsolódó rendelkezésekre is, amelyek önmagukban tekintve akár úgy is tűnhetnek, hogy megfelelnek a kerethatározat előírásainak. Az értékelés, amennyire indokolt, figyelembe veszi a tagállamok általános büntetőjogi hátterét is.

A Bizottsághoz beérkezett információk, különösen teljességüket tekintve, jelentősen eltérőek. Nem minden tagállam küldte el a Bizottság részére a vonatkozó összes végrehajtási rendelkezés szövegét, Görögországtól, Máltától és Portugáliától pedig egyáltalán nem

---

³ Lásd az irányelvek végrehajtására vonatkozó ítélkezési gyakorlatot: a 48/75. sz. Royer ügy (EBHT 1976., 479–518. o.)

⁴ Lásd az irányelvek végrehajtására vonatkozó ítélkezési gyakorlatot: a 239/85. sz. Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélet (EBHT 1986., 3645–3659. o.). Továbbá lásd a 300/81. sz. Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítéletet (EBHT 1983., 449–456. o.).

⁵ Lásd az irányelvek végrehajtására vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, például a 84/29 sz. Bizottság kontra Németország ügyet (EBHT 1985., 1661–1673. o.).

⁶ Lásd az irányelvek végrehajtására vonatkozó kiterjedt ítélkezési gyakorlatot, például: A 75/52 sz. Bizottság kontra Olaszország ügy (EBHT 1976., 277, 284.) Lásd általánosságban a Bizottság éves jelentéseit a közösségi jog alkalmazásának nyomon követéséről, például COM(2001) 309 végleges.

⁷ HL L 322., 1996.12.12., 7. o.; HL L 342., 1996.12.31., 4. o.; HL L 191., 1998.7.7., 4. o. HL L 105., 1996.4.27., 1. o.; HL L 191., 1998.7.7., 1. o.; HL L 33., 1999.2.6., 1. o. HL L 34., 2000.2.9., 1. o.

érkeztek információk. Gibraltár ugyan még nem ültette át a kerethatározatban szereplő intézkedéseket, de már folyamatban van az ezt lehetővé tévő jogszabályok meghozatala.

1. cikk: Fogalommeghatározások

Az 1. cikk a) pontja ismerteti a kerethatározatban szereplő fogalmak meghatározását és jelentését. Ezek közül az egyik legjelentősebb a „gyermek” meghatározása bármely, 18 évesnél fiatalabb személyként. A 18 éves korhatár megfelel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-i ENSZ-egyezménynek is. A kerethatározatnak egyébként egyik célja, hogy a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia ellen a tagállamok jogában biztosított védelem szintjét közelítse egymáshoz.

Egy másik kérdés a beleegyezési korhatár, amely a tagállamok jogszabályaiban 13 év (Spanyolország) és 17 év (Írország) között mozog (Ausztriában 14, Belgiumban 16, a Cseh Köztársaságban 15, Dániában 15, az Egyesült Királyságban 16, Észtországban 14, Finnországban 16, Franciaországban 15, Hollandiában 16, Írországban 17, Lengyelországban 15, Lettországban 16, Litvániában 14, Luxemburgban 16, Magyarországon 14, Németországban 16, Olaszországban 14, Spanyolországban 13, Svédországban 15, Szlovákiában 15, Szlovéniában 15 év.)

A beleegyezési korhatárnak az 1. cikk b) pontjában meghatározott gyermekpornográfia bűncselekményre vonatkozó kötelezettség szempontjából van jelentősége.

18 évesnél fiatalabb, kifejezetten szexuális magatartást tanúsító gyermekek ábrázolása általában nem megengedett, a 3. cikk azonban – csak bizonyos, konkrét esetekben – lehetővé teszi a kizárást a gyermekpornográfiával kapcsolatos büntetőjogi felelősség alól, ha az abban részt vevő gyermek már elérte a beleegyezési korhatárt. Következésképpen a kerethatározat határozott védelmet biztosít a 18 évesnél fiatalabb gyermekeknek a szexuális kizsákmányolással és gyermekpornográfiával szemben, amely alól a beleegyezési korhatár és a 18 éves kor között is csak korlátozott kivételeket enged.

A védelem szintje a gyakorlatban – a beleegyezési korhatártól függően – az egyes tagállamokban eltérő, de az egyéb kérdésekkel, például a házasságkötési korhatárral is összefüggő beleegyezési korhatár harmonizációját egyelőre nem határozták meg célkitűzésként.

A 1. cikk b) pontjának meghatározása szerint gyermekpornográfia minden olyan pornográf anyag, amely vizuálisan ábrázol vagy jelenít meg kifejezetten szexuális magatartást tanúsító létező gyermeket vagy gyermeknek tűnő személyt. Gyermekpornográfiának minősülnek a nem létező gyermekeket ábrázoló élethű képek is. A vizuális ábrázolás fogalmát úgy kell tekinteni, mint ami magában foglalja az elő nem hívott filmeket és videoszalagokat, valamint a számítógépes lemezen vagy elektronikusan tárolt, képpé alakítható elektronikus adatokat is. Számos tagállam fogadott el olyan jogszabályt, amely megfelel a kerethatározat 1. cikkének b) pontja szerinti gyermekpornográfia-meghatározásnak. A Cseh Köztársaságban, Észtországban, Lengyelországban, Lettországban, Litvániában, Luxemburgban, Spanyolországban és Svédországban nincs részletesen meghatározva a gyermekpornográfia fogalma.

A c) pontot illetően (a számítógépes rendszer meghatározása) a Cseh Köztársaság, Lengyelország és Litvánia még nem továbbította a vonatkozó dokumentációt, amely a alapján a végrehajtás megfelelően értékelhetővé válik.

A d) pont tartalmazza a „jogi személy” fogalmának meghatározását, amelyet az Európai Községek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény második jegyzőkönyvéből vettek át.

2. cikk: Gyermek szexuális kizsákmányolásával kapcsolatos bűncselekmények

A Tanács annak tudatában fogadta el a kerethatározatot, hogy a súlyos bűncselekmények – köztük a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia – kezeléséhez átfogó megközelítésre van szükség, amelynek szerves részét képezi mind a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat biztosító büntető anyagi jog, mind pedig a lehető legszélesebb körű igazságügyi együttműködés.

A tagállamok számos különféle, az elkövetőkre alkalmazandó jogi intézkedést továbbítottak a Bizottságnak. A Magyarországon, Finnországban, Csehországban, Franciaországban, Lettországon és Szlovákiában hatályos jogszabályok rendelkeznek ugyan a 2. cikkben felsorolt valamennyi pontról, de hasznos lenne ismerni a további részleteket is. Amint már korábban is megállapítottuk, a Bizottság főként a dokumentumok fordításával dolgozik, tehát elképzelhetőek félreértések.

Ráadásul a tagállamok jogrendszere is igen eltérő, ezért a jogi fogalmak nem mindig összehasonlíthatóak egymással.

A nemzeti jogszabályok általános áttekintése azonban azt mutatja, hogy a tagállamokban alkalmazandó rendelkezések többnyire megfelelnek a kerethatározat követelményeinek, amennyiben bűncselekményként határozzák meg a következő tevékenységeket: gyermekek prostitúcióra vagy pornográf tevékenységben való részvételre kényszerítése vagy toborzása, valamint gyermekkel folytatott szexuális tevékenység, amelyért fizetséget nyújtanak, illetve amelyben kényszer alkalmaznak vagy a gyermekkel kapcsolatban fennálló, elismert hatalmi vagy befolyási helyzettel visszaélnak.

3. cikk: Gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekmények

Ez a cikk a gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekményekre vonatkozó jogszabályok közelítéséről rendelkezik. Ilyen bűncselekmény a gyermekpornográfia előállítása, forgalmazása, terjesztése vagy továbbítása, megszerzése vagy birtoklása, illetve felajánlása vagy hozzáférhetővé tétele.

A 3. cikk (2) bekezdése korlátozott kivételeket enged a bűncselekményként való meghatározás alól, ha a gyermeknek tűnő személy valójában már betöltötte 18. évét, ha nem létező gyermekeket ábrázoló élethű képekről van szó és azok kizárólag saját használatra készültek. Ezekben az esetekben a büntetőjogi felelősség alóli kizárást az indokolja, hogy a pornográf anyag elkészítésében nem vett részt gyermek.

További kivételt jelentenek azok – a fent már említett – esetek is, amikor beleegyezési korhatárt betöltött gyermekről készítenek és birtokolnak képeket, amennyiben a pornográf képeket a gyermek beleegyezésével, kizárólag saját használatra készítik vagy birtokolják. A beleegyezés azonban ebben az esetben sem tekinthető érvényesnek, ha megszerzéséhez az elkövető visszaélt például idősebb korával, érettségével, helyzetével, státusával, tapasztalatával vagy a sértett tőle való függőségével. Ez a rendelkezés a beleegyezési korhatár és a 18. életév közötti időszak tekintetében a gyermekpornográfia bűncselekményként való meghatározásának korlátozását jelenti, amennyiben a gyermek valóban beleegyezett a pornográf anyagok készítésébe és saját használatába.

Bár a nemzeti jogszabályok, úgy tűnik, megfelelnek a gyermekpornográfia bűncselekményként való meghatározása minimumkövetelményének, a 3. cikk (2) bekezdése szerinti kivételeket illetően általában hiányoznak az információk. A Bizottság teljes körű tájékoztatást csak Magyarországtól, Litvániától, Olaszországtól, Dániától, Németországtól és Ciprustól kapott. A beleegyezési korhatár fölötti gyermekek védelmének valós szintjét ezért

lehetetlen értékelni, ami különösen azokban az országokban kényes kérdés, ahol a beleegyezési korhatár 16 év alatt van.

4. cikk: Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

A Bizottságnak eljuttatott információkban a legtöbb tagállam utalt a bűnüldöző rendszerükön belüli, a bűnsegélyre és a bűncselekményre való felbujtásra vonatkozó általános szabályokra. Ezeket az általános szabályokat kell alkalmazni a kiskorúak ellen elkövetett bűncselekményekre, nevezetesen a szexuális kizsákmányolásra és a gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekményekre is.

5. cikk: Szankciók és minősítő körülmények

Ez a cikk a kerethatározat egyik kulcsfontosságú rendelkezése. Az (1) bekezdés fő tartalma, hogy a kerethatározat 2., 3. és 4. cikkében említett bűncselekmények minden esetben maximálisan legalább egytől három évig terjedő szabadságvesztéssel legyenek büntethetők. E rendelkezés célja, hogy az elkövetőkkel szemben alkalmazandó büntetések tárgyában minimális harmonizációt biztosítson. A kerethatározat követelményeinek, úgy tűnik, minden tagállam megfelel. A Bizottsághoz Spanyolország, Szlovénia, Észtország és Luxemburg által továbbított dokumentáció nem teszi lehetővé, hogy a Bizottság a kerethatározat 5. cikke (3) bekezdésében foglalt követelmények végrehajtásáról tiszta képet nyerjen.

6. és 7. cikk: A jogi személyek felelőssége és a velük szemben alkalmazandó szankciók

A kerethatározat a természetes személyek felelősségével párhuzamosan bevezeti a jogi személyek felelősségének elvét is. A jogi személyek felelősségre vonhatók azokért a bűncselekményekért, amelyeket a jogi személy javára akár egyénileg, akár a jogi személy testületének tagjaként bármely személy – vagy például döntéshozatalra irányuló jogosultságot gyakorló személy – követett el. Nem követelmény, hogy a jogi személy felelőssége kizárólag büntetőjogi legyen. A jogi személyeket „*hatékony, arányos és visszatartó erejű*” szankciókkal kell sújtani. A nemzeti jogrendszerekre vonatkozóan a Bizottsághoz benyújtott információkból mindenestre kitűnik, hogy a legtöbb tagállam jogszabályai, legalább közigazgatási intézkedések révén, lehetővé teszik szankciók alkalmazását jogi személyekkel szemben. A kerethatározat 7. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a jogi személyekre irányuló szankciók esetében minimumkövetelmény a büntetőjogi vagy nem büntetőjogi pénzügyi szankciók alkalmazása. Úgy tűnik, az igazgatási és büntetőjogi intézkedések tekintetében a 6. és 7. cikket jórészt végrehajtották.

8. cikk: Joghatóság és büntetőeljárás

A kerethatározat 8. cikke meghatározza azokat az eseteket, amikor a tagállamoknak a 2., 3. és 4. cikkben említett bűncselekmények tekintetében meg kell állapítaniuk joghatóságukat. A főszabály a területiség elve, amelynek értelmében minden tagállam köteles megállapítani joghatóságát azon bűncselekmények tekintetében, amelyeket egészben vagy részben a területén követtek el. A 8. cikk (3) bekezdése helyébe az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat lépett⁸. A kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének a) pontjában követelményként meghatározott területiség elvének a tagállamok megfelelnek.

---

⁸ A Tanács 2002. június 13-i 2002/584/IB kerethatározata az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról. HL L 190., 2002.7.18.

A 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja az országhatáron túli joghatóságot állapítja meg szabályként arra az esetre, ha az elkövető az adott tagállam állampolgára. Ennek a rendelkezésnek különös jelentősége van az úgynevezett szexturizmus elleni hatékony bűnüldözés biztosítása érdekében (szexturizmusról beszélünk, ha a gyermekek szexuális kizsákmányolását külföldön követik el). Elvben a tagállamoknak ugyanolyan szintű védelmet kellene biztosítaniuk a gyermekeknek, függetlenül attól, hogy másik országban van-e a lakóhelyük. A különböző jogrendszerek követelményeit figyelembe véve 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy ha a bűncselekményt területükön kívül követik el, a joghatóságra vonatkozó szabályokat ne, illetve csak meghatározott esetekben vagy körülményekre alkalmazzák. Az országhatáron túli joghatóság kérdésében azonban a tagállamok nem biztosítottak elégséges információt ahhoz, hogy értékelni lehessen a szabály végrehajtásának mértékét.

9. cikk: A sértettek védelme és támogatása

A 9. cikk három különböző kérdéskörrel foglalkozik. Az első bekezdés megállapítja, hogy a kerethatározat által érintett bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás és büntetőeljárás nem függ a bűncselekmény sértettje által tett bejelentéstől vagy feljelentéstől azokban az esetekben, amelyekben a területiség elvét kell alkalmazni. A tagállamok jogszabályai általában eleget tesznek ennek a kötelezettségnek.

A 9. cikk (2) bekezdése a szexuális kizsákmányolás azon gyermekáldozataira vonatkozik, akiket a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB kerethatározatban különösen veszélyeztetett sértettként határoztak meg⁹. A tagállamok által a Bizottságnak benyújtott dokumentáció töredékes és hiányos, ami nem segíti az átfogó elemzést. Svédország, Dánia, Hollandia, Olaszország, Németország, Szlovákia és az Egyesült Királyság kielégítően eleget tett a kerethatározat követelményeinek. Cipruson 2007-ben a sértettek elismerésének, szakszolgálatokhoz irányításának és védelmének átfogó keretét tartalmazó új jogszabályt fogadtak el, amely a szexuálisan kizsákmányolt gyermekek tekintetében teljesen megfelel a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB kerethatározat követelményeinek.

A 9. cikk (3) bekezdése kötelezi a tagállamokat annak biztosítására, hogy – a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB kerethatározat figyelembevételével – a sértett családja különleges védelmet és segítséget kapjon. Németország, Lettország, Svédország, az Egyesült Királyság, Ausztria és Észtország az általuk a Bizottságnak eljuttatott információk alapján megfelel a kerethatározatnak. A többi ország e tárgyban nem szolgáltatott információt.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

Nem minden tagállam továbbította a Bizottságnak időben a végrehajtási rendelkezések vonatkozó szövegét, ezért előfordulhat, hogy a jelentés értékelései és következtetései helyenként hiányos információkon alapulnak.

A szolgáltatott információk alapján úgy tűnik, a tanácsi kerethatározatban megfogalmazott követelményeknek – vagy a már korábban is meglévő nemzeti jogszabályok alkalmazásával, vagy pedig új, konkrét jogszabályok végrehajtása révén – szinte valamennyi tagállam eleget tett. Általában véve a tagállamok jogszabályai magas szintű védelmet biztosítanak a gyermekek számára a szexuális kizsákmányolás és erőszak ellen, és e bűncselekményeket

---

⁹ A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat; HL L 82., 2001.3.22.

megfelelő mértékű büntetéssel sújtják. A gyermekpornográfia terén a tagállamok általában eleget tettek annak a követelménynek, hogy a pornográf anyagok gyermekek részvételével történő készítését bűncselekményként határozzák meg, ám a beleegyezési kor és a 18 év közötti gyermekek részvételével készül gyermekpornográfia tekintetében lehetetlen pontosan felmérni a büntetőjogi felelősség alóli kizárások pontos körét.

Amennyiben a tanácsi kerethatározatot nem hajtották végre nemzeti rendelkezések keretében, a Bizottság felszólítja az adott tagállamokat, hogy végrehajtási jogszabályok elfogadása útján a lehető leghamarabb orvosolják a helyzetet. Mindazonáltal a tanácsi kerethatározat eredményeként a tagállamok mára általában rendelkeznek a gyermekek szexuális kizsákmányolását és a gyermekpornográfiát büntetendőnek nyilvánító, különleges jogi rendelkezésekkel, és hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetéseket biztosítanak.

Amint azt már a Bizottság által 2006. május 2-án elfogadott, az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló 2002/629 kerethatározat végrehajtásáról készült jelentés is megállapította, a tagállamok által szolgáltatott korlátozott információk alapján nehéz kimerítő értékelést adni a különösen kiszolgáltatott sértettekre vonatkozó jogszabályokról. A másodlagos sértetté válás elkerülése és a bűncselekmények hatékony üldözése szempontjából alapvető jelentőségű, hogy a büntetőeljárásban áldozatbarát megközelítést alkalmazzanak, valamint hogy a sértett az eljárás alatt és után megfelelő szintű szociális segítséget kapjon. A Bizottság ezért felkéri a tagállamokat, hogy a szociális védelem megerősítése és a gyermekkorú áldozatok jogainak teljes tiszteletben tartása érdekében alaposan vizsgálják felül saját jogszabályaikat.

A közelmúltban – különösen az elektronikus kommunikációs technológiák terén – tapasztalt fejlemények fényében új kérdések is felmerültek, például a gyermekek tiltott céllal, az interneten keresztül történő csalárd megkeresésével („grooming”) kapcsolatban. Ezzel párhuzamosan új módszereket kifejlesztésén is dolgoznak a fenti bűncselekmények hatékony felderítése és a gyermekáldozatok szakosodott bűnüldöző egységek segítségével történő felkutatása érdekében. E megbeszélések kimenetelének függvényében előfordulhat, hogy a Bizottság szükségesnek ítéli majd a jelenlegi kerethatározat frissítését és megerősítését a gyermekek kizsákmányolása és a kapcsolódó – különösen az elektronikus kommunikációs hálózatok és információs rendszereken keresztül elkövetett – bűncselekmények vonatkozásában.